

A Tribunale di Roma 2004. április 7-i végzésével a Stefano Macrino és Claudia Capodarte kontra Roberto Meloni ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-202/04. sz. ügy)

(2004/C 179/11)

A Tribunale di Roma (Olaszország) 2004. április 7-i végzésével, amely 2004. május 6-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Stefano Macrino és Claudia Capodarte kontra Roberto Meloni ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Tribunale di Roma a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

„Az EK-Szerződés 5. és 85. cikkeivel (jelenleg EK 10. és EK 81. cikkei) ellentétes-e az, hogy egy tagállam olyan jogszabályt vagy rendeletet fogadjon el, amely – az ügyvédi kamara tagjaiból álló szakmai szervezet által készített tervezet alapján – lehetővé teszi, hogy a szakmában dolgozók részére minimum és maximum tiszteletdíjat szabjon meg olyan (ún. bíróságon kívüli) tevékenységekkel kapcsolatos szolgáltatásnyújtás esetén, amelyeket nem kizárólag az ügyvédi kamara tagjai végezhetnek, hanem bárki által megvalósíthatóak?”

A Mühlens GmbH & Co. KG által 2004. május 10-én benyújtott fellebbezés az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács) T-355/02. sz. Mühlens GmbH & Co. KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2004. március 3-án hozott ítélete ellen, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsa előtti eljárásban másik félként a Zirh International Corp. részvételével

(C-206/04 P sz. ügy)

(2004/C 179/12)

A Mühlens GmbH & Co. KG, Köln, Németország, képviseli T. Schulte-Beckhausen lawyer, 2004. május 10-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága (negyedik tanács) T-355/02. sz. (1) Mühlens GmbH & Co. KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2004. március 3-án hozott ítélete ellen, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsa előtti eljárásban másik félként a Zirh International Corp. vett részt.

A fellebbező a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. a Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-355/02. sz. ügyben 2004. március 3-án hozott ítéletét,

továbbá a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (mint az Elsőfokú Bíróság előtt folyó és a jelen eljárás alperese) második fellebbezési tanácsának R-657/2001-2. sz. ügyben 2002. október 1-jén hozott határozatát; valamint

2. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna állapítania, hogy a felszólalással érintett védjegyek a 40/94 rendelet (2) 8. cikk (1) bekezdés b) pontjának értelmében összetéveszthetők, mivel a kérdéses termékek és szolgáltatások hasonlóak és a védjegyek hangzása hasonló.

A fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság nem megfelelően értelmezte a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt feltételeket, és a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

(1) HL C 70., 2003.3.22., 23. o.

(2) A közösségi védjegről szóló, módosított 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1994.1.14., 1. o.).

A Commissione tributaria provinciale di Novara 2004. április 26-i végzésével a Paolo Vergani kontra Agenzia delle Entrate, Ufficio locale di Arona ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-207/04. sz. ügy)

(2004/C 179/13)

A Commissione tributaria provinciale di Novara 2004. április 26-i végzésével, amely 2004. május 10-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Paolo Vergani kontra Agenzia delle Entrate, Ufficio locale di Arona ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Commissione tributaria provinciale di Novara a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

„Sérti-e az Európai Unióról szóló Szerződés 141. cikkét (korábbi 119. cikkét) és a 76/207/EGK irányelvet (1), vagy azokkal ellentétes-e, illetve legalábbis a férfiak és nők közötti, a fentiekben tiltott egyenlőtlen bánásmódot eredményez-e a 917/86 köztársasági elnöki rendelet 17. cikkének 4 bis bekezdése, amely azonos körülmények között az 50. életévüket betöltött női és 55. életévüket betöltött férfi munkavállalók részére az önkéntes nyugdíjba vonulást ösztönző és a munkaviszony megszűnéskor fizetett összegek után (50 %-os) kedvezményes adó kivetését írja elő?”

(1) HL L 39., 1976.2.14., 40. o.